

UOHSX00ANYWN

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S0208/2017/VZ-34742/2017/544/IKo

Brno: 24. listopadu 2017

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění, ve správním řízení zahájeném dne 29. 5. 2017 z moci úřední, jehož účastníkem je

- zadavatel – Vodohospodářské sdružení Turnov, IČO 492 95 934, se sídlem Antonína Dvořáka 287, 511 01 Turnov,

ve věci možného spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v rozhodném znění, jmenovaným zadavatelem v souvislosti s veřejnou zakázkou „Lomnice nad Popelkou - ‘Spláškova kanalizace a vodovod pro 25 RD a 2 BD’“ zadávanou v jednacím řízení bez uveřejnění, zahájeném na základě „Výzvy k jednání - jednacím řízení bez uveřejnění“ ze dne 14. 11. 2015, na níž byla dne 27. 1. 2016 uzavřena Smlouva o dílo se společností MIZERA - STAVBY a.s., IČO 287 62 070, se sídlem Smetanova 1366, 512 51 Lomnice nad Popelkou,

rozhodl takto:

I.

Správní řízení vedené pod sp. zn. S0208/2017/VZ ve věci možného spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v rozhodném znění, zadavatelem – Vodohospodářské sdružení Turnov, IČO 492 95 934, se sídlem Antonína Dvořáka 287, 511 01 Turnov – v souvislosti s možným nedodržením postupu stanoveného v ustanovení § 21 odst. 2 citovaného zákona při zadávání veřejné zakázky „Lomnice nad Popelkou - ‘Spláškova kanalizace a vodovod pro 25 RD a 2 BD’“, na níž byla dne 27. 1. 2016 uzavřena Smlouva o dílo se společností MIZERA - STAVBY a.s., IČO 287 62 070, se sídlem Smetanova 1366, 512 51 Lomnice

nad Popelkou, v jednacím řízení bez uveřejnění, zahájeném na základě „Výzvy k jednání - jednacím řízení bez uveřejnění“ ze dne 14. 11. 2015, aniž by pro daný druh zadávacího řízení byly splněny veškeré zákonné podmínky stanovené v § 23 odst. 4 písm. a) citovaného zákona, **se** podle § 117a písm. f) citovaného zákona **zastavuje**, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení sankce podle § 120 citovaného zákona.

II.

Za spáchání správního deliktu podle § 269 odst. 2 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění, kterého se dopustil zadavatel – Vodohospodářské sdružení Turnov, IČO 492 95 934, se sídlem Antonína Dvořáka 287, 511 01 Turnov – tím, že v případě veřejné zakázky „Lomnice nad Popelkou - ‘Spláškova kanalizace a vodovod pro 25 RD a 2 BD’“ zadávané v jednacím řízení bez uveřejnění, zahájeném na základě „Výzvy k jednání - jednacím řízení bez uveřejnění“ ze dne 14. 11. 2015, na níž byla dne 27. 1. 2016 uzavřena Smlouva o dílo se společností MIZERA - STAVBY a.s., IČO 287 62 070, se sídlem Smetanova 1366, 512 51 Lomnice nad Popelkou, nesplnil povinnost uveřejnění v souladu s § 219 odst. 1 citovaného zákona, když neuveřejnil na profilu zadavatele smlouvu na jmenovanou veřejnou zakázku v zákonné lhůtě 15 dnů od uzavření smlouvy, neboť zákonná lhůta pro její uveřejnění na profilu zadavatele marně uplynula dne 11. 2. 2016, přičemž zadavatel smlouvu na jmenovanou veřejnou zakázku uveřejnil na svém profilu až dne 9. 5. 2016, o čemž bylo rozhodnuto ve výroku II. rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0208/2017/VZ-19510/2017/553/VDy ze dne 29. 6. 2017, který nabyl právní moci dne 15. 7. 2017, se jmenovanému zadavateli podle § 269 odst. 3 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění, **ukládá**

pokuta ve výši 10 000 Kč (deset tisíc korun českých).

Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. POSTUP ÚŘADU PŘED ZAHÁJENÍM SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), který je podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění (dále též „zákon“ nebo „ZZVZ“), příslušný k doзору nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté zákona, jakož i k projednání správních deliktů podle tohoto zákona, včetně ukládání sankce za jejich spáchání, obdržel podnět týkající se postupu zadavatele – Vodohospodářské sdružení Turnov, IČO 492 95 934, se sídlem Antonína Dvořáka 287, 511 01 Turnov (dále jen „zadavatel“) – v souvislosti s veřejnou zakázkou „Lomnice nad Popelkou - ‘Spláškova kanalizace a vodovod pro 25 RD a 2 BD’“ (dále jen „veřejná zakázka“) zadávanou v jednacím řízení bez uveřejnění, zahájeném na základě „Výzvy k jednání - jednacím řízení bez uveřejnění“ ze dne 14. 11. 2015, na níž byla dne 27. 1. 2016 uzavřena Smlouva o dílo (dále jen „Smlouva“) se společností MIZERA - STAVBY a.s., IČO 287 62 070, se sídlem Smetanova 1366, 512 51 Lomnice nad Popelkou (dále jen „vybraný uchazeč“).

2. V podnětu pisatel uvádí, že zadavatel zadal veřejnou zakázku v jednacím řízení bez uveřejnění, aniž by k tomu byly splněny podmínky stanovené v § 23 odst. 4 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v rozhodném znění (dále též „ZVZ“). Pisatel současně uvádí, že zadavatel Smlouvu neuveřejnil na profilu zadavatele v zákonné lhůtě 15 dnů od uzavření smlouvy.
3. Na základě skutečností uvedených v podnětu si Úřad vyžádal od zadavatele dokumentaci o předmětné veřejné zakázce a vyjádření zadavatele k obsahu podnětu, přičemž z obdržené dokumentace zjistil následující skutečnosti.
4. Zadavatel zahájil zadávací řízení formou jednacím řízení bez uveřejnění na základě „Výzvy k jednání - jednacím řízení bez uveřejnění“ ze dne 14. 11. 2015 adresované vybranému uchazeči. Z profilu zadavatele rovněž vyplývá, že zadávací řízení na veřejnou zakázku bylo realizováno formou jednacím řízení bez uveřejnění s jediným uchazečem.
5. Z dokumentu označeného jako „Zápis z jednání č. 1“ ze dne 19. 11. 2015 vyplývá, že předběžná (předpokládaná) cena veřejné zakázky činila 6 944 000 Kč bez DPH.
6. Z vyjádření zadavatele ze dne 16. 5. 2017, jež Úřad obdržel prostřednictvím datové zprávy, rovněž vyplývá, že předmětná veřejná zakázka byla zadána prostřednictvím jednacím řízení bez uveřejnění podle § 23 odst. 4 písm. a) zákona.
7. Dne 27. 1. 2016 zadavatel uzavřel s vybraným uchazečem Smlouvu.
8. Z čl. 2. 1. Smlouvy vyplývá, že předmětem veřejné zakázky byla komplexní realizace stavby splaškové kanalizace a vodovodu pro 25 rodinných domů a 2 bytových domů dle projektové dokumentace.
9. Konečná cena díla dle čl. 5. 2 Smlouvy činila 6 460 242 Kč bez DPH.
10. Zadavatel Smlouvu uveřejnil na svém profilu¹ dne 9. 5. 2016.
11. Z dokumentu „Podklady na jednání Rady sdružení VHS Turnov konané ve středu 16. 12. 2015 od 9.00 hodin na Malé Skále, hotel Jizera“, jež tvoří součást přílohové části podnětu, vyplývá následující:

„Město Lomnice nad Popelkou má nad hřbitovem v prostoru bývalé zahrádkářské kolonie územním plánem vyčleněnu rozsáhlou rozvojovou lokalitu pro bydlení (25 rodinných domů a 2 bytové domy). Velká většina pozemků v tomto prostoru patřila a zatím ještě patří Městu.

V roce 2010 došlo k dohodě na zasíťování této lokality mezi městem a panem Miloslavem Mizerou (majitel firmy MIZERA-STAVBY a.s.) dle následujícího schématu:

- město prodá panu Mizerovi plochy stavebních pozemků

- pan Mizera část této ceny již uhradil peněžním plněním a zbývající část byla dohodnuta formou budoucího „naturálního“ plnění – tj. výstavbou inženýrských sítí a komunikací. Součástí tohoto plnění je také zpracování projektových dokumentací a povolení jednotlivých objektů.

Pan Mizera vždy předpokládal realizaci naturálního plnění vlastní firmou. Dle této dohody také byly mezi oběma stranami sepsány příslušné smlouvy.

¹ <https://www.vhsturnov.cz/tenders/view/137>

Díky složitému projednávání všech povolení a naplněností kapacit firmy byla realizace projektu více let odkládána. Například při tvorbě projektové dokumentace vyplynula nutnost zrealizovat pro zásobování pitnou vodou automatickou tlakovou stanici a odlehčovací komoru na kanalizaci. Tyto objekty již nebyly součástí původních dohod.

V druhé polovině tohoto roku začalo vedení města s panem Mizerou jednat o faktickém naplnění dlouholeté dohody. Pan Mizera získal všechna povolení a zejména se uvolnily kapacity jeho firmy.“.

Z výše uvedeného dokumentu rovněž vyplývá rozsah plnění předmětné veřejné zakázky:

„Rozsah stavby:

kanalizační řady DN 300 a 400 o celkové délce 685,5 m a 27 ks veřejných částí kanalizačních přípojek

vodovodní řady d 90 o celkové délce 711 m a 27 ks vodovodních přípojek

odlehčovací komora na stávající kanalizaci

podzemní ATS

Financování stavby:

Cena díla

6.943.662,-Kč

(byly využity standardní výkazy výměr a následně oceněny velmi nízkými jednotkovými cenami firmy MIZERA-STAVBY a. s. z letošních vyhraných soutěží)“.

12. Z dokumentu „Podklady na jednání Rady sdružení VHS Turnov konané ve středu 24. 2. 2016 od 8:30 hodin v jídelně Kulturního domu v Kacanovech“, jež tvoří součást přílohové části podnětu, vyplývá, že výstavbu vodohospodářských sítí (ve výše uvedeném rozsahu) v budoucí bytové zóně v Lomnici nad Popelkou, resp. veřejnou zakázku bude provádět vybraný uchazeč, neboť tato výstavba „nemohla být standardně soutěžena, protože byly mezi městem a firmou již dlouhodobě uzavřeny rámcové smluvní vztahy.“.
13. Město Lomnice nad Popelkou, IČO 002 75 905, se sídlem Husovo nám. 6, 512 51 Lomnice nad Popelkou (dále jen „Město Lomnice nad Popelkou“), uzavřelo dne 31. 3. 2010 s vybraným uchazečem (dále jen „smluvní strany“) „Kupní smlouvu“ (dále jen „kupní smlouva“). Předmětem kupní smlouvy byl prodej pozemků určených pro výstavbu rodinných domů a jiných bytových domů a k vybudování související infrastruktury na území Města Lomnice nad Popelkou vybranému uchazeči, dle zpracované urbanistické studie v rámci rozvojové lokality s názvem O2 a O3 (její části) „U Hřbitova“. Dle čl. III kupní smlouvy byla kupní cena mezi smluvními stranami vypořádána následujícím způsobem:
„a) První část kupní ceny zaplatí kupující prodávajícímu tři dny před podpisem kupní smlouvy ve výši 5.000.000,- Kč (slovy pětmiliónů korun českých).
b) Druhou část kupní ceny ve výši 19.000.000,- Kč (slovy devatenáctmiliónů korun českých) kupující uhradí prodávajícímu formou naturálního plnění, a to provedením prací ve výše uvedené ceně, které jsou sjednány a upraveny ve smlouvě o dílo č. 012010, uzavřené mezi kupujícím a prodávajícím dne 31. března 2010. Práce v uvedené hodnotě budou v souladu se smlouvou o dílo kupujícím provedeny a prodávajícím převzaty v termínech dle smlouvy o dílo.“.

14. Téhož dne, tj. dne 31. 3. 2010 uzavřely výše uvedené smluvní strany Smlouvu o dílo č. 012010 (ev. č. 202.6.-66/10), jejímž předmětem bylo vybudování infrastruktury v rozvojové lokalitě O2;O3 "U Hřbitova", Lomnice nad Popelkou. Cena díla byla stanovena v souladu s čl. III písm. b) kupní smlouvy na 19 000 000 Kč.
15. Dne 19. 2. 2016 uzavřely výše uvedené smluvní strany kupní smlouvy „Dodatek č. 1“ ke kupní smlouvě, v rámci něhož došlo podle čl. II předmětného dodatku k vyčlenění v článku blíže určených pozemků z předmětu koupě a snížení kupní ceny na 16 183 400 Kč, přičemž cena naturálního plnění podle čl. III písm. b) kupní smlouvy byla snížena na 11 183 400 Kč.
16. Dne 19. 2. 2016 uzavřely výše uvedené smluvní strany „Dodatek č. 1“ ke Smlouvě o dílo č. 012010, v rámci něhož došlo k úpravě (patrně zúžení) původního předmětu plnění na vybudování retenčního objektu, přeložky VN, trafostanice a rozvodů NN, plynovodu a komunikací, přičemž v souladu s Dodatkem č. 1 ke kupní smlouvě byla snížena cena díla na 11 183 400 Kč.
17. Podle vyjádření zadavatele ze dne 16. 5. 2017 *„podstatou celého případu je zjednodušeně řečeno skutečnost, kdy VHS Turnov muselo kvůli současným legislativním a daňovým podmínkám převzít investorství akce výstavby nových vodohospodářských sítí za Město Lomnice nad Popelkou. Navázali jsme na transparentně uzavřené a platné smlouvy města o vzniku nové bytové zóny z roku 2010 a dotáhli akci do úspěšného konce v přirozeném režimu investování budoucím vlastníkem sítí (...).“*
18. Přílohou výše uvedeného vyjádření zadavatel rovněž poskytl Úřadu dopis označený jako „Bytová zóna v Lomnici na Popelkou“ ze dne 15. 10. 2015 adresovaný starostou Města Lomnice nad Popelkou předsedovi zadavatele, Ing. Milanu Hejdkovi, z něhož vyplývá, že záměrem Města Lomnice nad Popelkou byla výstavba infrastruktury pro vytvoření nového rozsáhlého zastavitelného území, přičemž jedním z postupných procesních kroků pro realizaci tohoto záměru bylo uzavření smluvního vztahu s Miloslavem Mizerou na konci března 2010 na výstavbu komunikací a inženýrských sítí v rozvojové lokalitě O2, O3 „U HRBITOVA“, přičemž součástí této smlouvy o dílo byl závazek zhotovitele vybudovat vodohospodářské sítě v ceně 6 460 000 Kč bez DPH a veškeré přípravné kroky k realizaci záměru byly naplněny až v průběhu roku 2015. V předmětném dopise bylo dále uvedeno následující:

„Ze závěrů z jednání Rady sdružení VHS Turnov je samozřejmě jasné, že podmínky pro vzájemnou spolupráci a dořešení všech vazeb vůči VHS Turnov (např. koncesní a daňová legislativa apod.) jsou zcela jiné, než v roce 2010. Navíc byla přijata pravidla financování akcí ve VHS a organizace se musí řídit i závěry z nedávných daňových kontrol. Na základě našich diskuzí v posledních týdnech je tedy jednoznačné, že jediným možným řešením bude, aby objednatel vodohospodářské infrastruktury bylo přímo VHS Turnov. VHS Turnov se stane ihned vlastníkem investovaného majetku, dle uzavřené koncesní smlouvy bude moci provozovatel okamžitě zahájit provozování nového majetku a projednaným schématem financování používaným i při obdobných případech budou naplněny požadavky z výsledků nedávných finančních kontrol ve VHS Turnov. Neméně důležitou okolností vedoucí k tomuto řešení je optimalizace daňové zátěže. Je v zájmu obou partnerů a samozřejmě i naší povinností jako představitelů města i VHS Turnov, omezit doprovodné finanční náklady jen na nejnutnější míru.“

Z logiky věci a jako výstup z uzavřených smluvních vztahů mezi naším městem a panem Miloslavem Mizerou je zřejmé, že vodohospodářskou část zasíťování bytové zóny nemůže realizovat jiný zhotovitel (...). Musí být dokončeno plnění smluvních závazků, které uzavřelo naše město. Připravovaná bytová zóna by nikdy nevznikla, kdybychom nyní platné smluvní závazky porušili a hledali nějakou jinou teoretickou cestu, nebo jinou partnerskou firmu (existence stavebních povolení, vstupní náklady firmy do přípravy, peněžní plnění smluvních vztahů vůči městu v minulé době, atd. Navíc by při neodůvodněném přerušení smluvních vazeb vznikla našemu městu finanční ztráta.

Vyzývám Vás proto, aby VHS uzavřelo smlouvu s firmou MIZERA – STAVBY a.s. na vodohospodářskou část díla s tím, že Město Lomnice nad Popelkou následně vypořádá své původní smluvní závazky s touto firmou (dodatek k původní smlouvě o dílo a dodatek k původní kupní smlouvě) tak, aby nedošlo k duplicitě závazků (...).“

19. Na základě výše uvedených skutečností získal Úřad pochybnosti o tom, zda zadavatel neporušil zákon tím, že nedodržel postup stanovený v § 21 odst. 2 ZVZ, když dne 27. 1. 2016 uzavřel s vybraným uchazečem Smlouvu na veřejnou zakázku v rámci jednacního řízení bez uveřejnění, aniž by pro daný druh zadávacího řízení byly splněny veškeré zákonné podmínky stanovené v § 23 odst. 4 písm. a) ZVZ, přičemž tento postup zadavatele mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.
20. Současně Úřad získal pochybnosti o tom, zda zadavatel dodržel postup stanovený v § 147a odst. 1 písm. a) ve spojení s §147a odst. 2 ZVZ, když Smlouvu ze dne 27. 1. 2016 uveřejnil na svém profilu až dne 9. 5. 2016, tedy Smlouvu neuveřejnil na svém profilu v zákonné lhůtě 15 dnů od jejího uzavření.
21. Z výše uvedených důvodů Úřad zahájil správní řízení z moci úřední vedené pod sp. zn. S0208/2017/VZ.

II. ŘÍZENÍ PŘED SPRÁVNÍM ORGÁNEM PRVNÍHO STUPNĚ

22. Účastníkem správního řízení je podle § 256 zákona zadavatel.
23. Zahájení správního řízení ve věci možného spáchání správních deliktů oznámil Úřad zadavateli dopisem ze dne 29. 5. 2017, č. j. ÚOHS-S0208/2017/VZ-16355/2017/553/MBu, ve kterém Úřad seznámil zadavatele se zjištěnými skutečnostmi, které budou podkladem pro rozhodnutí. Současně Úřad usnesením z téhož dne, č. j. ÚOHS-S0208/2017/VZ-16358/2017/553/MBu, stanovil účastníkovi řízení lhůtu, v níž mohl navrhnout důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko, a lhůtu, ve které se mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí.
24. Správní řízení bylo zahájeno podle § 249 zákona ve spojení s § 46 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), dne 29. 5. 2017, tj. dne, kdy bylo oznámení o zahájení správního řízení doručeno zadavateli.
25. Ke zjištěním Úřadu uvedeným v oznámení o zahájení správního řízení zaslal zadavatel vyjádření ze dne 8. 6. 2017, které bylo doručeno Úřadu téhož dne prostřednictvím datové schránky. Zadavatel v něm mimo jiné uvádí, že Úřad by měl zvážit, že platná právní úprava je pro zadavatele příznivější, neboť předmětná veřejná zakázka s ohledem na svůj předmět

a předpokládanou hodnotu byla podlimitní sektorovou veřejnou zakázkou, pročež by zadavatel byl oprávněn zakázku zadávat mimo režim zákona (ZZVZ).

26. Dne 29. 6. 2017 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0208/2017/VZ-19510/2017/553/VDy (dále jen „napadené rozhodnutí“), v němž ve výroku I. konstatoval, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) ZVZ tím, že při zadávání veřejné zakázky nedodržel postup stanovený v § 21 odst. 2 ZVZ, když veřejnou zakázku zadal v jednacím řízení bez uveřejnění, aniž by k tomu byly splněny podmínky stanovené v § 23 odst. 4 písm. a) ZVZ, neboť zadavatel neprokázal, že by veřejnou zakázku mohl z technických důvodů či z důvodu ochrany výhradních práv realizovat pouze vybraný uchazeč, ačkoliv na základě těchto důvodů předmětnou veřejnou zakázku zadal, přičemž výše uvedený postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a zadavatel uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku.
27. Úřad dále ve výroku II. napadeného rozhodnutí konstatoval, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 269 odst. 2 zákona tím, že v případě veřejné zakázky nesplnil povinnost uveřejnění v souladu s § 219 odst. 1 zákona, když neuveřejnil na profilu zadavatele smlouvu na veřejnou zakázku v zákonné lhůtě 15 dnů od uzavření smlouvy, neboť zákonná lhůta pro její uveřejnění na profilu zadavatele marně uplynula dne 11. 2. 2016, přičemž zadavatel smlouvu na veřejnou zakázku uveřejnil na svém profilu až dne 9. 5. 2016.
28. Za spáchání výše uvedených deliktů uložil Úřad ve výroku III. napadeného rozhodnutí podle § 269 odst. 3 písm. a) zákona zadavateli pokutu ve výši 90 000 Kč.

III. ŘÍZENÍ O ROZKLADU

29. Dne 11. 7. 2017 podal zadavatel v zákonem stanovené lhůtě rozklad z téhož dne (dále jen „rozklad“) směřující proti výrokům I. a III. napadeného rozhodnutí.

Rozklad zadavatele ze dne 11. 7. 2017

30. Zadavatel v podaném rozkladu úvodem konstatoval, že je i přes závěry napadeného rozhodnutí přesvědčen, že v předmětném zadávacím řízení nemohl postupovat jinak, a to s ohledem na „nestandardní“ okolnosti celé věci, které nadto nemohl od počátku ovlivnit. Následně zadavatel rozporoval výši uložené pokuty a žádal o její snížení. V souvislosti s žádostí o snížení sankce za konstatovaná pochybení zadavatel v rámci rozkladu poukazyval zejména na skutečnost, že jeho příjmy jsou fakticky cca o polovinu nižší, než je částka, ze které vycházel Úřad při stanovení pokuty. K tomu zadavatel dále doplnil, že finance vynaložené na úhradu sankce by mohl účelněji vynaložit na obnovu vodohospodářské infrastruktury.
31. V podaném rozkladu zadavatel rovněž ve vztahu k výroku I. napadeného rozhodnutí upozornil na to, že nová právní úprava zadávání veřejných zakázek ukotvená v ZZVZ je pro něj příznivější, poněvadž by ve smyslu této právní úpravy byl zadavatelem zadávajícím sektorovou veřejnou zakázku a nemusel by tedy vůbec postupovat podle zákonných ustanovení, tudíž by nemusel postupovat ani v rozporovaném jednacím řízení bez uveřejnění.
32. Z obsahu rozkladu dále vyplývá, že zadavatel nesouhlasí s tím, že by svým postupem jakkoliv zabránil konkurenčnímu prostředí, když každému z dodavatelů je zřejmé, jaké smluvní vztahy

zadavatel v souvislosti s veřejnou zakázkou naplňuje. Co se týče konkrétně Smlouvy, pak zadavatel dle textu rozkladu výslovně uznává, že při plnění uveřejňovací povinnosti pochybil, avšak podotkl, že určité informace o její existenci byly dohledatelné na webových stránkách zadavatele.

Rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 3. 10. 2017

33. Dne 3. 10. 2017 vydal předseda Úřadu jako druhostupňový orgán rozhodnutí o rozkladu č. j. ÚOHS-R0111/2017/VZ-28366/2017/323/KKř (dále jen „rozhodnutí o rozkladu“), v němž rozhodl tak, že napadené rozhodnutí co do výroků I. a III. zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.
34. Ve svém rozhodnutí předseda Úřadu mimo jiné uvedl, že dle jeho názoru učinil Úřad správný závěr ohledně problematiky (ne)oprávněnosti užití jednacího řízení bez uveřejnění podle § 23 odst. 4 písm. a) ZVZ, zároveň však byl Úřad povinen z úřední povinnosti posoudit, zda právní úprava účinná v době rozhodování o správním deliktu zadavatele není oproti právní úpravě účinné v době zahájení zadávacího řízení na veřejnou zakázku příznivější. Byť se Úřad v bodě 84. odůvodnění napadeného rozhodnutí zabýval otázkou příznivější právní úpravy obsažené v zákoně, má předseda Úřadu za to, že tuto Úřad nevyhodnotil správně.
35. Předseda Úřadu dále uvedl, že nezpochybňuje výklad § 4 odst. 4 zákona, podle něž zahájil-li zadavatel zadávací řízení na veřejnou zakázku, aniž by k tomu byl povinen, zakládá to jeho povinnost ve vztahu k takové veřejné zakázce dodržovat zákon. Podle předsedy Úřadu však v daném případě nastala odlišná situace, kdy zadavatel se podle ZVZ nemohl dobrovolně rozhodnout, zda zadá veřejnou zakázku v zadávacím řízení dle ZVZ, ale byla to jeho povinnost podle § 2 odst. 7 věty druhé ZVZ. Jestliže tedy zadavatel zadával veřejnou zakázku obligatorně podle zákona, pak to nelze srovnávat s dobrovolným zadáním veřejné zakázky ve smyslu § 4 odst. 4 zákona (potažmo § 26 odst. 5 ZVZ).
36. Dále je v rozhodnutí o rozkladu uvedeno, že *„Lze tedy říci, že zadavatel byl povinen dle relevantních ustanovení zákona (tj. § 2 odst. 7 věta druhá zákona) účinného v době zahájení zadávacího řízení zadávat veřejnou zakázku v odpovídajícím druhu zadávacího řízení dle zákona, aniž by se na něj vztahoval postup podle § 19 odst. 1 zákona. To znamená, že zadavatel nezadával veřejnou zakázku v rámci (nevhodně zvoleného) jednacího řízení bez uveřejnění dobrovolně ve smyslu § 26 odst. 5 zákona, nýbrž byl nucen zvolit přiléhavý postup podle zákona. Oproti tomu právní úprava obsažená v ZZVZ neobsahuje období § 2 odst. 7 věta druhá zákona, ale bylo by na straně zadavatele zřejmě možné zadávat předmětnou veřejnou zakázku mimo režim zákona (ve smyslu § 158 odst. 1 ve spojení s § 151 odst. 1 a § 153 odst. 1 písm. d) a e) ZZVZ), zatímco pokud by zadával veřejnou zakázku i přesto v některém z druhů zadávacích řízení, pak by se teprve jednalo o dobrovolné zadávání podle zákona se všemi důsledky tak, jak stanoví § 4 odst. 4 ZZVZ. A právě zde shledávám prostor pro úvahu o příznivější právní úpravě v ZZVZ. Je totiž nepochybné, že pokud zadavatel byl povinen za účinnosti zákona zadávat veřejnou zakázku podle příslušných ustanovení zákona, zatímco za účinnosti ZZVZ by takovou povinnost neměl, přičemž v rámci „povinného“ postupu dle zákona se zadavatel dopustil deliktního jednání, pak lze hovořit o tom, že právní úprava obsažená v ZZVZ je pro zadavatele příznivější.“*
37. Ačkoliv nelze podle předsedy Úřadu předjímat, jak by zadavatel při zadávání předmětné veřejné zakázky postupoval, byl-li by v době zahájení jejího zadávání účinný zákon, je třeba

při zohlednění výše uvedených pravidel přihlédnout alespoň k potenciální možnosti, že by zadavatel nezahájil jednací řízení bez uveřejnění na veřejnou zakázku, neboť by byl oprávněn využít výjimky pro veřejného zadavatele zadávajícího sektorovou veřejnou zakázku (jak avizoval ve svém rozkladu), přičemž by se tedy z logiky věci nemohl dopustit správního deliktu, jak je tento konstatován ve výroku I. napadeného rozhodnutí. *„Pro zadavatele příznivější právní úpravu tedy nelze shledávat v tom, že by tento byl oprávněn zadat veřejnou zakázku v jednacím řízení bez uveřejnění – to by naopak nebyl ani nyní, za účinnosti ZZVZ, neboť by nenaplnil zákonné předpoklady – mohl by však zřejmě s ohledem na současnou právní úpravu, resp. na úpravu účinnou v době, kdy bylo o deliktu zadavatele rozhodováno, zadat veřejnou zakázku postupem mimo ZZVZ (čehož si je zadavatel dle textu rozkladu vědom). Není přitom rozhodné, zda by zadavatel skutečně postupoval mimo režim ZZVZ, popřípadě zda by postupoval jinak správně/nesprávně, jelikož zde je alespoň teoretická možnost, že by nepoužil nevhodné jednací řízení bez uveřejnění – neboť by nemusel volit jakýkoliv druh zadávacího řízení dle ZZVZ – což je možnost nesporně příznivější.“*

38. Předseda Úřadu dále ve svém rozhodnutí uvedl, že *„Stranou tohoto rozhodnutí jsem přitom ponechal otázku, zda by zadavatel skutečně a beze vší pochybnosti mohl postupovat podle § 158 odst. 1 ve spojení s § 151 odst. 1 a § 153 odst. 1 písm. d) a e) ZZVZ, a to z toho důvodu, že předmětnou otázku musí zodpovědět prvně orgán prvního stupně, neboť tato skutečnost byla v napadeném rozhodnutí Úřadem sice konstatována, avšak nebyla prokázána – k tomu viz bod 84. odůvodnění napadeného rozhodnutí. Proto se Úřad v novém projednání věci bude primárně zabývat tím, zda zadavatel skutečně zadával veřejnou zakázku, kterou by bylo lze označit za sektorovou zakázku a zda by se na něj tedy bezesbytku vztahovala výjimka spočívající v autonomii vůle, ohledně zadání podlimitní ‚sektorové‘ veřejné zakázky v rámci některého z druhů zadávacích řízení podle ZZVZ či nikoliv. Pokud Úřad dojde k závěru, že předmětná veřejná zakázka je sektorovou veřejnou zakázkou, pak je povinen s ohledem na všechny relevantní okolnosti věci přihlédnout ke skutečnosti, že zadavatel nyní (tj. za účinnosti ZZVZ) není povinen zadávat podlimitní veřejnou zakázku v oblasti vodárenství, jakožto relevantní činnosti ve smyslu § 153 odst. 1 písm. d) a e) ZZVZ podle ustanovení zákona, resp. ZZVZ.“*
39. Dále předseda Úřadu v rozhodnutí o rozkladu uvedl, že *„Při novém projednání věci Úřad v odůvodnění nově vydaného meritorního rozhodnutí uvede způsobem podle § 68 odst. 3 správního řádu důvody výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se (v mezích závazného právního názoru předestřené v textu tohoto rozhodnutí) řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a dále se bude zabývat námitkami rozkladu, jež v rámci nového rozhodnutí vypořádá.“*
40. V neposlední řadě z rozhodnutí o rozkladu vyplývá, že vzhledem k tomu, že výrok II. napadeného rozhodnutí, kterým Úřad konstatoval, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 269 odst. 2 zákona, nebyl podaným rozkladem napaden, a současně jde o výrok, který není závislý na výrocích I. a III. napadeného rozhodnutí, nabytí tohoto výroku ve smyslu ustanovení § 82 odst. 3 správního řádu samostatně právní moci dne 15. 7. 2017, a to i s ohledem na skutečnost, že nabytím právní moci tohoto výroku nemůže být způsobena účastníku řízení újma.

IV. NOVÉ PROJEDNÁNÍ VĚCI PŘED SPRÁVNÍM ORGÁNEM PRVNÍHO STUPNĚ

41. Přípisem č. j. ÚOHS-S0208/2017/VZ-28935/2017/544/IKo ze dne 9. 10. 2017 Úřad zadavatele vyrozuměl o pokračování ve správním řízení a současně mu usnesením č. j. ÚOHS-S0208/2017/VZ-28939/2017/544/IKo z téhož dne stanovil lhůtu, ve které byl oprávněn navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko.
42. Dne 11. 10. 2017 obdržel Úřad stanovisko zadavatele z téhož dne. Zadavatel ve svém stanovisku k doplnění svých předchozích vyjádření uvedl, že je plátcem DPH a může uplatňovat její odpočty „při investičních akcích“. Z toho důvodu by podle jeho názoru neměla být stanovena horní hranice možné pokuty jako cena veřejné zakázky s daní z přidané hodnoty, ale daň z přidané hodnoty by se neměla do ceny veřejné zakázky započítávat. Zadavatel konstatuje, že z jeho pohledu *„byla uzavřená smluvní cena na hranici 6 460 tis. Kč bez DPH a skutečná cena díla po jeho provedení pak byla dokonce nižší, a to na hranici 6 218 tis. Kč bez DPH. Tedy skutečná hodnota díla v našem pojetí jen minimálně překročila hranici 6 mil. Kč.“*
43. Usnesením č. j. ÚOHS-S0208/2017/VZ-30622/2017/544/IKo ze dne 24. 10. 2017 stanovil Úřad zadavateli lhůtu k doplnění a doložení dokumentů osvědčujících, zda by bylo lze označit veřejnou zakázku za sektorovou veřejnou zakázku podle § 151 odst. 1 zákona, kterou podle citovaného ustanovení veřejný zadavatel zadává při výkonu některé z relevantních činností podle § 153 odst. 1 písm. d) a e) zákona.
44. Dne 26. 10. 2017 doložil zadavatel Úřadu v reakci na usnesení č. j. ÚOHS-S0208/2017/VZ-30622/2017/544/IKo ze dne 24. 10. 2017 následující dokumenty, které dle zadavatele dokládají, že jeho činnost souvisela s poskytováním nebo provozováním vodovodu, dodávkou pitné vody do vodovodu, projekty děl vodovodního hospodářství a odvodem odpadních vod kanalizací:
- Koncesní smlouva o provozování vodohospodářského majetku ze dne 31. 8. 2010 (dále jen „koncesní smlouva“),
 - Majetková evidence k 30. 9. 2017,
 - Potvrzení o registraci ze dne 14. 8. 2017,
 - Rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství č. j. KULK 34792/2014 ze dne 28. 5. 2014 o povolení k provozování vodovodů a kanalizací v majetku Vodohospodářského sdružení Turnov podle ustanovení § 6 odst. 2 zákona o vodovodech a kanalizacích (dále jen „rozhodnutí o povolení k provozování“),
 - Převedení investorských práv ze dne 27. 1. 2016,
 - Rozhodnutí Městského úřadu Semily, odboru životního prostředí č. j. ŽP/3732/17/VH-231/2-R 140 ze dne 20. 10. 2017 o povolení změny stavby před dokončením vodního díla „Splašková kanalizace a vodovod pro 25 RD a 2 BD v lokalitách BM3 a BK2 Lomnice nad Popelkou“ (dále jen „rozhodnutí o povolení změny stavby“),
 - Rozvaha zadavatele za období září 2017,

- Stanovy zadavatele ze dne 17. 12. 2010,
- Smlouva o vytvoření dobrovolného svazku obcí ze dne 17. 12. 2010.

Zadavatel je na základě výše uvedeného přesvědčen, že s ohledem na předmět veřejné zakázky zadával veřejnou zakázku, kterou by bylo lze označit za sektorovou zakázku v oblasti vodárenství.

45. Dne 8. 11. 2017 vydal Úřad usnesení č. j. ÚOHS-S0208/2017/VZ-32798/2017/544/IKo, v němž stanovil zadavateli lhůtu, v níž byl oprávněn se vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Zadavatel se ve lhůtě stanovené citovaným usnesením, ani později, k podkladům rozhodnutí nevyjádřil.

V. ZÁVĚRY ÚŘADU

46. Úřad vázán právním názorem předsedy Úřadu vysloveným v rozhodnutí o rozkladu přezkoumal na základě § 248 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů poskytnutých zadavatelem a na základě vlastního zjištění rozhodl tak, jak je uvedeno ve výročí tohoto rozhodnutí. Ke svému rozhodnutí uvádí Úřad následující rozhodné skutečnosti.

K výroku I. tohoto rozhodnutí

Relevantní ustanovení zákona a dalších právních předpisů

47. Podle § 2 odst. 7 ZVZ vykonává-li veřejný zadavatel nebo dotovaný zadavatel jednu či více relevantních činností podle § 4 ZVZ, platí pro něj ustanovení ZVZ vztahující se na sektorového zadavatele za předpokladu, že veřejná zakázka má být zadávána v souvislosti s výkonem relevantní činnosti. Veřejný zadavatel však nepostupuje podle ustanovení vztahujících se na sektorového zadavatele, pokud vykonává relevantní činnost podle § 4 odst. 1 písm. d) a e) ZVZ.
48. Podle § 4 odst. 1 písm. d) ZVZ se relevantní činností pro účely ZVZ rozumí v odvětví vodárenství
1. poskytování vodovodu, sloužícího veřejné potřebě, pro účely provozování takového vodovodu podle zvláštního právního předpisu v souvislosti s výrobou nebo dodávkou pitné vody,
 2. provozování vodovodu sloužícího veřejné potřebě podle zvláštního právního předpisu v souvislosti s výrobou nebo dodávkou pitné vody, nebo
 3. dodávka pitné vody do vodovodu podle § 4 odst. 1 písm. d) bodů 1 a 2 ZVZ.
49. Podle § 4 odst. 1 písm. e) ZVZ se relevantní činností pro účely ZVZ rozumí činnost osob vykonávajících relevantní činnost podle § 4 odst. 1 písm. d) ZVZ, pokud tato činnost
1. souvisí s projekty vodního hospodářství, zavlažováním nebo odvodňováním půdy za předpokladu, že objem vody, který má být využit pro dodávky pitné vody, představuje více než 20 % celkového objemu vody, které uvedené projekty nebo zavlažovací či odvodňovací zařízení poskytují, nebo
 2. souvisí s odváděním odpadních vod kanalizací sloužící veřejné potřebě nebo s čištěním odpadních vod.

50. Podle § 19 odst. 1 ZVZ postupuje sektorový zadavatel podle tohoto zákona pouze v případě nadlimitních veřejných zakázek zadávaných v souvislosti s výkonem relevantní činnosti.
51. Podle § 117a písm. f) ZVZ Úřad zahájené řízení zastaví, jestliže v řízení zahájeném z moci úřední nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření dle § 118 ZVZ nebo pro uložení sankce podle § 120 ZVZ nebo § 120a ZVZ.
52. Podle § 120 odst. 1 písm. a) ZVZ se zadavatel dopustí správního deliktu tím, že nedodrží postup stanovený tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a uzavře smlouvu na veřejnou zakázku.
53. Podle § 25 zákona je nadlimitní veřejnou zakázkou veřejná zakázka, jejíž předpokládaná hodnota je rovna nebo přesahuje finanční limit stanovený nařízením vlády zapracovávajícím příslušné předpisy Evropské unie. Nadlimitní veřejnou zakázku zadává zadavatel v nadlimitním režimu podle části čtvrté zákona, pokud není zadávána podle části páté až sedmé zákona, nebo u ní zadavatel neuplatnil výjimku z povinnosti zadat ji v zadávacím řízení.
54. Podle § 4 nařízení vlády č. 172/2016 Sb., o stanovení finančních limitů a částek pro účely zákona o zadávání veřejných zakázek (dále jen „nařízení vlády o stanovení finančních limitů“), činí finanční limit pro určení nadlimitní veřejné zakázky na stavební práce 142 668 000 Kč.
55. Podle § 151 odst. 1 zákona je sektorovou veřejnou zakázkou veřejná zakázka, kterou zadává veřejný zadavatel při výkonu relevantní činnosti.
56. Podle § 153 odst. 1 písm. d) zákona se relevantní činností pro účely zákona rozumí v odvětví vodárenství
 1. poskytování nebo provozování vodovodu podle jiného právního předpisu, nebo
 2. dodávka pitné vody do vodovodu.
57. Podle § 153 odst. 1 písm. e) zákona se relevantní činností pro účely zákona rozumí činnost zadavatele vykonávajícího relevantní činnost podle § 153 odst. 1 písm. d) zákona, pokud tato činnost souvisí s
 1. projekty děl vodního hospodářství, zavlažování nebo odvodňování půdy za předpokladu, že množství vody určené pro dodávky pitné vody představuje více než 20 % celkového množství vody, která má být takovými projekty nebo zavlažovacími či odvodňovacími zařízeními získána, nebo
 2. odvodem odpadních vod kanalizací nebo čištěním a úpravou odpadních vod.
58. Podle § 158 odst. 1 zákona není zadavatel povinen v zadávacím řízení zadat sektorovou veřejnou zakázku, jejíž předpokládaná hodnota nedosahuje finanční limit stanovený prováděcím právním předpisem podle § 25 zákona.
59. Podle § 1 odst. 1 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vodovodech a kanalizacích“) zákon o vodovodech a kanalizacích upravuje některé vztahy vznikající při rozvoji, výstavbě a provozu vodovodů a kanalizací

sloužících veřejné potřebě (dále jen „vodovody a kanalizace“), přípojek na ně, jakož i působnost orgánů územních samosprávných celků a správních úřadů na tomto úseku.

60. Podle § 1 odst. 2 zákona o vodovodech a kanalizacích se vodovody a kanalizace pro veřejnou potřebu zřizují a provozují ve veřejném zájmu.
61. Zákon o vodovodech a kanalizacích se podle § 1 odst. 3 vztahuje na
- a) vodovody a kanalizace, pokud je trvale využívá alespoň 50 fyzických osob, nebo pokud průměrná denní produkce z ročního průměru pitné nebo odpadní vody za den je 10 m³ a více,
 - b) každý vodovod nebo kanalizaci, které provozně souvisejí s vodovody a kanalizacemi podle § 1 odst. 3 písm. a) zákona o vodovodech a kanalizacích.
62. Zákon o vodovodech a kanalizacích se podle § 1 odst. 4 nevztahuje na
- a) vodovody sloužící k rozvodu jiné než pitné vody,
 - b) oddílné kanalizace sloužící k odvádění povrchových vod vzniklých odtokem srážkových vod,
 - c) vodovody a kanalizace nebo jejich části, na které není připojen alespoň 1 odběratel.
63. Podle § 1 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích může vodoprávní úřad na návrh nebo z vlastního podnětu rozhodnutím stanovit, že se tento zákon vztahuje též na kanalizace uvedené v § 1 odst. 4 písm. b) zákona o vodovodech a kanalizacích a na vodovody, které nesplňují podmínky uvedené v § 1 odst. 3 písm. a) zákona o vodovodech a kanalizacích nebo na vodovody uvedené v § 1 odst. 4 písm. a) zákona o vodovodech a kanalizacích, jestliže je to v zájmu ochrany veřejného zdraví, ochrany zdraví zvířat nebo ochrany životního prostředí a jsou-li na vodovod nebo kanalizaci připojeni alespoň 2 odběratelé.
64. Podle § 2 odst. 3 zákona o vodovodech a kanalizacích je provozování vodovodů nebo kanalizací souhrn činností, kterými se zajišťuje dodávka pitné vody nebo odvádění a čištění odpadních vod. Rozumí se jím zejména dodržování technologických postupů při odběru, úpravě a dopravě pitné vody včetně manipulací, odvádění, čištění a vypouštění odpadních vod, dodržování provozních nebo manipulačních řádů, kanalizačního řádu, vedení provozní dokumentace, provozní a fakturační měření, dohled nad provozuschopností vodovodů a kanalizací, příprava podkladů pro výpočet ceny pro vodné a stočné a další související činnosti; není jím správa vodovodů a kanalizací ani jejich rozvoj.
65. Podle článku 40 odst. 6 zákona č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky (dále jen „Listina základních práv a svobod“) se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Právní posouzení

66. Úřad v napadeném rozhodnutí konstatoval, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) ZVZ tím, že při zadávání veřejné zakázky v jednacím řízení bez uveřejnění nedodržel postup stanovený v § 21 odst. 2 ZVZ, když předmětnou veřejnou zakázku zadal v jednacím řízení bez uveřejnění, aniž by k tomu byly splněny podmínky stanovené v § 23 odst. 4 písm. a) ZVZ, neboť zadavatel neprokázal, že by předmětnou

veřejnou zakázku mohl z technických důvodů či z důvodu ochrany výhradních práv realizovat pouze vybraný uchazeč, ačkoliv na základě těchto důvodů předmětnou veřejnou zakázku zadal, přičemž výše uvedený postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejhodnější nabídky, a zadavatel uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku. Předseda Úřadu následně sice nerozporoval závěry Úřadu ohledně problematiky (ne)oprávněnosti užití jednacímho řízení bez uveřejnění podle § 23 odst. 4 písm. a) ZVZ, avšak vytkl Úřadu, že nezohlednil příznivější právní úpravu ve smyslu § 158 odst. 1 ZZVZ, v důsledku čehož Úřadu uložil, aby se primárně zabýval tím, zda zadavatel zadával veřejnou zakázku, kterou by bylo lze označit za sektorovou zakázku podle § 151 odst. 1 a § 153 odst. 1 písm. d) a e) ZZVZ a zda by se na něj bezesbytku vztahovala výjimka spočívající v autonomii vůle podle § 158 odst. 1 ZZVZ ohledně zadání podlimitní „sektorové“ veřejné zakázky v rámci některého z druhů zadávacích řízení, či nikoli.

67. Ve světle závěrů předsedy Úřadu v rozhodnutí o rozkladu se tedy Úřad nejprve zabýval otázkou, zda by bylo lze považovat předmětnou veřejnou zakázku za sektorovou zakázku v souladu s § 151 odst. 1 v návaznosti na § 153 odst. 1 písm. d) a e) a 158 odst. 1 ZZVZ.
68. Podle § 151 odst. 1 ZZVZ se sektorovou veřejnou zakázkou rozumí veřejná zakázka, kterou zadává veřejný zadavatel při výkonu relevantní činnosti. Úřad uvádí, že již ve svém napadeném rozhodnutí dovodil, že zadavatele lze považovat za veřejného zadavatele podle § 2 odst. 2 ZVZ i podle § 4 odst. 1 ZZVZ. Úřad proto v této části plně odkazuje na příslušnou část odůvodnění napadeného rozhodnutí, a dále se tedy v odůvodnění tohoto rozhodnutí bude zabývat pouze tím, zda by bylo možné považovat předmět plnění veřejné zakázky za výkon relevantní činnosti podle § 151 odst. 1 písm. d) a e) ZZVZ.
69. Jak již Úřad uvedl v bodě 8 odůvodnění tohoto rozhodnutí, předmětem veřejné zakázky byla komplexní realizace stavby splaškové kanalizace a vodovodu pro 25 rodinných domů a 2 bytových domů dle projektové dokumentace, přičemž z názvu veřejné zakázky „Lomnice nad Popelkou - ‘Splašková kanalizace a vodovod pro 25 RD a 2 BD’“ je rovněž zřejmé, že předmět plnění bude realizován na území obce Lomnice nad Popelkou.
70. Z článku IV. „Předmět činnosti svazku“ stanov zadavatele ze dne 17. 12. 2010 vyplývá, že zadavatel zajišťuje komplexní provoz vodohospodářského majetku, který je ve vlastnictví svazku (tj. zadavatele) a obcí, které jsou členy zadavatele. Komplexní provoz zahrnuje mimo jiné „*vlastní provozování všech veřejných vodovodních a veřejných kanalizačních zařízení pro zajištění výroby a dodávky pitné vody a pro zajištění odvádění a čištění odpadních vod, likvidaci kalů a odpadů a vypouštění vyčištěných odpadních vod.*“.
71. Podle čl. III. Smlouvy o vytvoření dobrovolného svazku obcí ze 17. 12. 2010 je předmětem uvedené smlouvy „*dohoda o zajišťování komplexního provozu vodohospodářského majetku, tj. veřejného vodovodu s vodními zdroji včetně jejich ochranných pásem a veřejné kanalizace s čistírnami odpadních vod, který je ve vlastnictví Vodohospodářského sdružení Turnov, nebo ve vlastnictví účastníků smlouvy – zakladatelů svazku.*“.
72. Z čl. 4. „Předmět Smlouvy“ koncesní smlouvy, kterou uzavřel zadavatel dne 31. 8. 2010 se společností Severočeské vodovody a kanalizace, a.s., IČO 490 99 451, se sídlem Přítkovská 1689, 415 50 Teplice (dále jen „provozovatel“), mimo jiné vyplývá, že zadavatel přenechal provozovateli ve smyslu § 8 zákona o vodovodech a kanalizacích do užívání vodohospodářský majetek za účelem jeho provozování v souladu se zákonem o kanalizacích.

73. Podle čl. 5. „Vymezení majetku a vlastnictví“ bodu 1. koncesní smlouvy je vodohospodářský majetek tvořen vodovody a kanalizací ve smyslu zákona o vodovodech a kanalizacích nebo jinými věcmi provozně, technicky nebo jinak souvisejícími s provozováním vodovodů nebo kanalizací.
74. Podle čl. 5. „Vymezení majetku a vlastnictví“ bodu 2. koncesní smlouvy zůstává vlastníkem vodohospodářského majetku po celou dobu trvání koncesní smlouvy zadavatel.
75. Z rozhodnutí o povolení k provozování rovněž vyplývá oprávnění provozovatele k provozování vodovodů a kanalizací v majetku zadavatele, přičemž z něho mimo jiné dále vyplývá, že zadavatel vlastní vodovody a kanalizace nacházející se na území obce Lomnice nad Popelkou, tj. v místě plnění veřejné zakázky.
76. Vlastnictví vodovodů a kanalizací, jež se týkají předmětu plnění veřejné zakázky, pak vyplývá i z dokumentu „Převedení investorských práv“ ze dne 27. 1. 2016, v němž je uvedeno, že zadavatel přebírá „veškerá investorská práva na akci „Splašková kanalizace a vodovod pro 25 RD a 2 BD v lokalitách BM3 a BK2 Lomnice nad Popelkou.““. Vlastnictví kanalizace a vodovodu zadavatelem, jejichž stavba je předmětem plnění veřejné zakázky, dále vyplývá i z rozhodnutí o povolení změny stavby, v němž je povolena změna stavby před dokončením vodního díla „Splašková kanalizace a vodovod pro 25 RD a 2 BD v lokalitách BM3 a BK2 Lomnice nad Popelkou.“.
77. Z výše uvedených dokladů předložených zadavatelem v rámci správního řízení je tedy zřejmé, že zadavatel vykonává relevantní činnost uvedenou v § 153 odst. 1 písm. d) ZZVZ v odvětví vodárenství a činnosti s vodárenstvím související, neboť jako vlastník poskytuje vodohospodářský infrastrukturní majetek (tj. vodovod sloužící veřejné potřebě). Zároveň je z uvedených dokumentů zřejmé, že předmět plnění veřejné zakázky s touto činností podle § 153 odst. 1 písm. e) ZZVZ souvisí, neboť stavbu vodovodu lze bezpochyby označit za projekt díla vodního hospodářství a stavbu splaškové kanalizace za činnost související s odvodem odpadních vod kanalizací. Vzhledem k tomu, že předmět veřejné zakázky bude ve vlastnictví zadavatele, je nesporné, že předmět veřejné zakázky bude také sloužit k výkonu předmětné relevantní činnosti zadavatele, která bude vykonávána v místě plnění veřejné zakázky.
78. S ohledem na výše uvedené Úřad jako dílčí závěr konstatuje, že veřejná zakázka může být považována za sektorovou veřejnou zakázku ve smyslu § 151 odst. 1 ZZVZ, kterou zadavatel zadává při výkonu relevantní činnosti podle § 153 odst. 1 písm. d) a e) ZZVZ.
79. Vzhledem k výše uvedenému závěru tedy Úřad dále přistoupil k posouzení otázky, zda by bylo lze aplikovat výjimku stanovenou v § 158 odst. 1 ZZVZ, dle které není zadavatel povinen v zadávacím řízení zadat sektorovou veřejnou zakázku, jejíž předpokládaná hodnota nedosahuje finanční limit stanovený prováděcím předpisem (tj. limit stanovený nařízením vlády o stanovení finančních limitů) podle § 25 ZZVZ.
80. V šetřeném případě je v dokumentu „Zápis z jednání č. 1 – 19. 11. 2015“ uvedena předpokládaná hodnota veřejné zakázky ve výši 6 944 000 Kč bez DPH.
81. Úřad vzhledem k výše uvedenému konstatuje, že předpokládaná hodnota veřejné zakázky je tedy nižší než finanční limit stanovený nařízením vlády o stanovení finančních limitů, a tudíž se nejedná o nadlimitní veřejnou zakázku ve smyslu § 25 ZZVZ, a zadavatel by neměl povinnost ji dle účinné právní úpravy zadávat v zadávacím řízení.

82. S ohledem na právě uvedený závěr, že veřejnou zakázku je možno označit za sektorovou veřejnou zakázku podle § 151 odst. 1 v návaznosti na § 153 odst. 1 písm. d) a e) ZZVZ, kterou dle § 158 odst. 1 ZZVZ zadavatel nebyl povinen zadávat podle ZZVZ, je Úřad dále povinen ve světle závěrů předsedy Úřadu v rozhodnutí o rozkladu přihlédnout ke skutečnosti, že zadavatel za účinnosti ZZVZ není povinen zadávat veřejnou zakázku v zadávacím řízení, což lze považovat za právní úpravu pro zadavatele příznivější.
83. K tomuto Úřad nejprve obecně uvádí, že vzhledem k nabytí účinnosti ZZVZ ke dni 1. 10. 2016 je Úřad při rozhodování o spáchání správního deliktu povinen zohlednit článek 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, dle kterého se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější. Ústavní pravidlo zakotvené v čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod (na úrovni mezinárodního práva v čl. 15 odst. 1 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech) je základem výjimky z jinak obecně platného zákazu retroaktivity trestních norem, která se uplatní v případě, kdy je pozdější právní úprava pro pachatele příznivější, přičemž podle judikatury vyšších soudů je v otázce použití pozdější právní úpravy příznivější pro pachatele přípustná analogie mezi soudním (trestněprávním) a správním trestáním.
84. I když tedy v šetřeném případě Úřad v napadeném rozhodnutí shledal, že zadavatel při zadávání veřejné zakázky nedodržel postup stanovený v § 21 odst. 2 ZVZ, když veřejnou zakázku zadal v jednacím řízení bez uveřejnění, aniž by k tomu byly splněny podmínky v § 23 odst. 4 písm. a) ZVZ, přičemž ani předseda Úřadu tento závěr Úřadu nerozporoval (pozn. v této souvislosti Úřad odkazuje na příslušné části odůvodnění výroku I. napadeného rozhodnutí a odůvodnění rozhodnutí o rozkladu), je Úřad dále povinen zohlednit novou právní úpravu dle ZZVZ a posoudit, zda je tato nová právní úprava pro zadavatele příznivější.
85. V této souvislosti Úřad konstatuje, že právní úprava, jež byla účinná v době zadávání veřejné zakázky, ukládala zadavateli povinnost zadat veřejnou zakázku v některém z v úvahu připadajících druhů zadávacího řízení, neboť ZVZ v rozhodném znění obsahoval ustanovení, dle kterého nemohl veřejný zadavatel postupovat podle ustanovení vztahujících se na sektorového zadavatele (a tudíž využít výjimku, dle které nemusí sektorový zadavatel zadávat podlimitní veřejnou zakázku v zadávacím řízení), pokud vykonával relevantní činnost podle § 4 odst. 1 písm. d) a e) ZVZ (tj. činnost týkající se vodárenství a s ní související).
86. Právní úprava účinná v době rozhodování o předmětném správním deliktu však zadavateli neukládá povinnost zadat podlimitní sektorovou veřejnou zakázku. Zadavatel se tedy dle nyní účinné právní úpravy může dobrovolně rozhodnout zadat podlimitní sektorovou veřejnou zakázku v zadávacím řízení, jedná se tudíž o jeho svobodnou vůli, a nikoliv o obligatorní požadavek zákona.
87. Úřad tedy i s ohledem na výše uvedené závěry předsedy Úřadu konstatuje, že právní úpravu, jež umožňuje zadavateli zvolit, zda bude zadávat podlimitní sektorovou veřejnou zakázku v zadávacím řízení či nikoli, lze považovat za pro zadavatele příznivější právní úpravu než je právní úprava, jež zadavateli ukládá povinnost předmětnou veřejnou zakázku zadat v některém z v úvahu připadajících druhů zadávacích řízení.
88. Úřad v návaznosti na výše uvedené zdůrazňuje, že posouzení volní složky projevu jednání zadavatele je v tomto případě zcela zásadní. V tomto směru totiž nelze předjímat vůli

zadavatele, zda by zadal veřejnou zakázku v zadávacím řízení, jestliže by mu byla při zahájení zadávání šetřené veřejné zakázky dána zákonem možnost rozhodnout se pro její nezadání dle zákona. Lze tedy uzavřít, že v šetřeném případě vůle zadavatele při zadávání veřejné zakázky v zadávacím řízení absentovala vzhledem k jeho zákonné povinnosti veřejnou zakázku v zadávacím řízení zadat. V návaznosti na uvedené proto nelze tvrdit, že by se zadavatel i za účinnosti právní úpravy, jež mu dává pouze možnost, a nikoli povinnost zadat zadávací řízení, rozhodl zadávací řízení zadat.

89. S ohledem na shora uvedené proto nelze v nyní projednávaném případě aplikovat § 4 odst. 4 ZZVZ, v němž je uvedeno, že pokud zadavatel podle § 4 odst. 1 až 3 ZZVZ zahájí zadávací řízení, i když k tomu nebyl povinen, je povinen ve vztahu k zadávané veřejné zakázce dodržovat tento zákon. Jak již bylo v odůvodnění tohoto rozhodnutí uvedeno, nelze totiž anticipovat vůli zadavatele, jak by při nynější právní úpravě postupoval, když jeho vůle byla v tomto směru, a tedy i možnost volby za právní úpravy účinné při zadání veřejné zakázky, ZVZ zcela vyloučena.
90. Úřad v návaznosti na výše uvedené konstatuje, že nyní účinná právní úprava je pro zadavatele příznivější právní úpravou, neboť pokud by zadavatel nebyl povinen zadávat veřejnou zakázku dle zákona, nelze vyloučit, že by ne zvolil jednací řízení bez uveřejnění, a proto by při se jeho užití nemohl dopustit porušení zákona, v důsledku čehož tedy není naplněna skutková podstata správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) ZVZ. Úřad proto tuto pro zadavatele příznivější právní úpravu zohlednil, s ohledem na výše uvedený výklad retrospektivy právních norem použil a správní řízení v této části zastavil, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení sankce podle § 120 ZVZ, a proto Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

K výroku II. tohoto rozhodnutí

91. Úřad předně uvádí, že vzhledem k tomu, že původně v napadeném rozhodnutí ukládal zadavateli pokutu za spáchání dvou správních deliktů, přičemž správní řízení týkající se možného spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) ZVZ nyní zastavil (viz výrok I. tohoto rozhodnutí), zabýval se dále uložním sankce pouze za správní delikt uvedený ve výroku II. napadeného rozhodnutí.
92. Podle § 269 odst. 2 ZZVZ se veřejný zadavatel dopustí správního deliktu při uveřejňování podle tohoto zákona tím, že neuveřejní uzavřenou smlouvu na veřejnou zakázku podle § 219 odst. 1 ZZVZ.
93. Úřad ve výroku II. napadeného rozhodnutí, který nabyl právní moci dne 15. 7. 2017, konstatoval, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 269 odst. 2 ZZVZ tím, že nesplnil povinnost uveřejnění v souladu s § 219 odst. 1 ZZVZ, když neuveřejnil na profilu zadavatele Smlouvu uzavřenou dne 27. 1. 2016 s vybraným uchazečem v zákonné lhůtě 15 dnů od uzavření smlouvy, neboť zákonná lhůta pro její uveřejnění na profilu zadavatele marně uplynula dne 11. 2. 2016, avšak zadavatel smlouvu na veřejnou zakázku uveřejnil na svém profilu až dne 9. 5. 2016.
94. Podle § 269 odst. 3 písm. a) ZZVZ se za správní delikt uloží pokuta do 1 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle § 269 odst. 2 ZZVZ.

95. Podle § 270 odst. 2 ZZVZ se při určení výměry pokuty zadavateli přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán. Byl-li uložen zákaz plnění smlouvy, přihlédne se rovněž k tomu, v jakém rozsahu bylo již ze smlouvy plněno.
96. Ke způsobu spáchání správního deliktu Úřad uvádí, že pro zadavatele z § 219 odst. 1 ZZVZ explicitně vyplývá povinnost uveřejnit na profilu zadavatele smlouvu na veřejnou zakázku, a to včetně všech jejích změn a dodatků, do 15 dnů od jejího uzavření. Zadavatel tuto svou povinnost nesplnil, když Smlouvu uveřejnil opožděně, tj. po marném uplynutí zákonné 15 denní lhůty, přičemž odpovědnost za nesplnění této uveřejňovací povinnosti je odpovědností objektivní, tedy odpovědností bez ohledu na zavinění.
97. V rámci následků protiprávního jednání zadavatele Úřad zohlednil skutečnost, že byla postupem (opomenutím) zadavatele znemožněna široké veřejnosti možnost seznámit se s kompletním zněním (obsahem) smlouvy uzavřené na danou veřejnou zakázku ve stanovené lhůtě, tedy včas. Nadto mohlo pozdní uveřejnění předmětné smlouvy způsobit pochybnosti některých subjektů, zda výběr dodavatele veřejné zakázky proběhl transparentně. Na této skutečnosti přitom nemění z povahy věci nic to, že neuveřejnění smlouvy v zákonné lhůtě nemělo na tento výběr jakýkoliv vliv, neboť vliv na výběr nejvhodnější nabídky není znakem skutkové podstaty správního deliktu podle § 269 odst. 2 ZZVZ.
98. Úřad jako polehčující okolnost shledal tu skutečnost, že zadavatel Smlouvu na svém profilu, byť opožděně, uveřejnil. K nápravě nicméně došlo až po téměř třech měsících od doby, kdy byl zadavatel smlouvu povinen uveřejnit. Po tuto dobu tak veřejnost byla omezena na svém právu seznámit se s obsahem Smlouvy a nebyl tak umožněn veřejný dohled nad hospodárností při nakládání s veřejnými prostředky.
99. Úřad jako polehčující okolnost dále shledal skutečnost, že se zadavatel doznal ke spáchání správního deliktu neuveřejnění smlouvy dle zákona.
100. Úřad pro úplnost dodává, že vzhledem k zastavení části řízení týkající se možného spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) ZVZ, neexistuje již souběh správních deliktů, který byl zohledněn v napadeném rozhodnutí, když Úřad jako přitěžující okolnost zohlednil spáchání dalšího správního deliktu. S ohledem na tuto skutečnost proto Úřad výši pokuty oproti výši pokuty uložené ve výroku III. napadeného rozhodnutí přiměřeně понížil.
101. K argumentaci zadavatele uvedené v jeho stanovisku k pokračování správního řízení ze dne 11. 10. 2017 ohledně uvádění DPH při výpočtu maximální možné výše pokuty uvádíme, že se nejedná o relevantní skutečnost. Výše pokuty uvedená ve výroku III. napadeného rozhodnutí, který byl zrušen rozhodnutím předsedy Úřadu o rozkladu a vrácení Úřadu k dalšímu projednání, totiž byla uložena podle § 269 odst. 3 ZZVZ, přičemž dle tohoto ustanovení je stanovena maximální možná výše pokuty 1 000 000 Kč. Horní hranice možné pokuty se tedy odvíjí od fixní částky, a nikoli od ceny veřejné zakázky. Pro úplnost Úřad dodává, že v bodě 120 napadeného rozhodnutí byla sice řešena otázka ceny veřejné zakázky a následně z této ceny odvozena horní hranice možné pokuty, Úřad však podotýká, že na napadené rozhodnutí je třeba pohlížet jako na celek. Při tomto komplexním pohledu na napadené rozhodnutí vyplývá, že se Úřad zabýval cenou veřejné zakázky v souvislosti s aplikací zásady absorpce, která je Úřadem detailně popsána v napadeném rozhodnutí,

neboť bylo nutné určit, za který ze spáchaných správních deliktů bude ukládána pokuta, přičemž rozhodující bylo, který ze správních deliktů je nejpřísněji trestný. Vzhledem k tomu, že otázka zásady absorpce je již v šetřeném případě nerelevantní, neboť ve výroku II. tohoto rozhodnutí byla uložena pokuta pouze za jeden správní delikt, přičemž horní hranice možné pokuty je stanovena fixně na 1 000 000 Kč, není tudíž ipso facto nutné určit, který správní delikt je nejpřísněji trestaný.

102. Nadto Úřad pro úplnost k problematice uvedené v předchozím bodu odůvodnění tohoto rozhodnutí odkazuje na rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R128/2011/VZ-9070/2012/310/JSI ze dne 13. 6. 2012, ve kterém je uvedeno, že „*V souvislosti s tvrzením zadavatele, dle něhož Úřad pochybil, když při stanovení základu pro výpočet pokuty vycházel z ceny veřejné zakázky zahrnující DPH, přičemž pro výpočet pokuty je rozhodná cena bez DPH s tím, že zákon v převážné části operuje s částkami vyjadřujícími peněžní hodnotu bez DPH, uvádím následující. Podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona č. 137/2006 se za správní delikt ,uloží pokuta do 5 % ceny zakázky, nebo do 10 000 000 Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a' tohoto zákona. V tomto ustanovení zákona č. 137/2006, na rozdíl od ustanovení § 79 odst. 2 téhož zákona zmíněného zadavatelem, vztahujícím se k hodnocení nabídek (,Pokud zadavatel nestanoví jinak, rozhoduje při hodnocení pro plátce daně z přidané hodnoty cena bez daně z přidané hodnoty, pro neplátce cena s daní z přidané hodnoty') není zakotveno, že by pro výpočet pokuty byla rozhodná cena veřejné zakázky bez DPH. V této souvislosti je třeba vycházet ze skutečnosti, že cena veřejné zakázky je představována cenou uvedenou v uzavřené smlouvě a následně dodavateli hrazenou ze strany zadavatele, tedy cena zahrnující DPH. Předmětné tvrzení zadavatele tudíž nemá zákonnou oporu, poněvadž v ustanoveních zákona, na jejichž základě je vyžadováno použití nabídkové ceny bez DPH, je tato skutečnost explicitním způsobem uvedena. S ohledem na tyto skutečnosti proto nemůže být pochyb o tom, že Úřad se při stanovení základu pro výpočet pokuty v ničem od relevantních ustanovení zákona neodchýlil.“.*
103. Úřad při stanovení výše pokuty přihlédl i k ekonomické situaci odpovědného subjektu, neboť v určitém případě se pokuta, byť uložená v minimální výši, může jevit jako „nespravedlivá“. Nepřípustné jsou pak takové pokuty, jež mají likvidační charakter. Z rozpočtu zadavatele na rok 2017 zveřejněného na jeho internetových stránkách (<https://www.vhsturnov.cz/files/upload/58b9570cd531e/Rozpo%C4%8Det%20pro%20rok%202017%20-%20schv%C3%A1len%C3%BD.pdf>) vyplývá, že zadavatel podle schváleného rozpočtu předpokládá v roce 2017 příjmy ve výši 193 772 538 Kč.
104. Úřad v návaznosti na argumentaci zadavatele uvedenou v jeho rozkladu týkající se výše jeho příjmů, kdy zadavatel namítá, že jeho jediným příjmem je nájemné a ostatní výnosy, tedy přibližně 104 000 000 Kč, a že všechny ostatní částky jsou pouze investičními dotacemi a investičními transfery od obcí, s nimiž zadavatel nemůže libovolně nakládat, uvádí, že ze zákona mu nevyplývá povinnost zohlednit případnou výši či poměr investičních dotací a investičních transferů k celkové výši příjmů zadavatele. I přes právě uvedené Úřad dodává, že i kdyby přijal názor zadavatele a výši jeho příjmů by odvozoval od částky bez započítání investičních dotací a investičních transferů (tj. dle zadavatele příjmy ve výši 104 000 000 Kč), stále by zadavatel hospodařil v řádech milionů korun a uložená výše pokuty by při zaokrouhlení na dvě desetinná místa činila 0,029 % výše tohoto příjmu. Vzhledem k této

skutečnosti Úřad konstatuje, že stanovenou výši pokuty ve výroku II. tohoto rozhodnutí lze označit za marginální vzhledem k příjmům zadavatele a nelze ji vzhledem k výši finančních prostředků, jimiž zadavatel v rámci svého rozpočtu disponuje, považovat za likvidační.

105. Pokuta uložená zadavateli za nedodržení postupu stanoveného zákonem má splnit mimo jiné dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a především funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Je tedy třeba mít na paměti, že uložená pokuta musí být natolik intenzivní, aby byla zadavatelem pocítována jako újma, neboť uložením velmi nízké pokuty by nedošlo k naplnění jejího účelu, tj. sankce za protiprávní jednání. Peněžité sankce ze své podstaty vždy představuje nepříznivý zásah do sféry porušitele, který je spojen s úbytkem finančních prostředků, které mohly být případně investovány jinam. Po zvážení všech okolností případu a uvážení všech argumentů proto Úřad uložil pokutu ve výši 10 000 Kč (tj. při samé spodní hranici zákonné sazby), přičemž ji posoudil vzhledem k souvislostem případu jako dostačující a možnostem zadavatele přiměřenou.
106. Na základě výše uvedených skutečností a po zhodnocení všech okolností Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.
107. Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu pro Jihomoravský kraj zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČO zadavatele.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, tř. Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu se podle § 117c odst. 1 písm. b) ZVZ činí v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

JUDr. Josef Chýle, Ph.D.
místopředseda

Obdrží

Vodohospodářské sdružení Turnov, Antonína Dvořáka 287, 511 01 Turnov

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy